

РЕШЕНИЕ

№ 332

гр. София, 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО VII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Николай Младенов

Членове: Веселина Ставрева
Любомир Игнатов

при участието на секретаря Светослава Хр. Матеева
като разгледа докладваното от Николай Младенов Въззивно частно
наказателно дело № 20211100602690 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

С разпореждане от 23.11.2021 година по НЧХД № 7131/2020 г. Софийският районен съд, НК, 105-ти състав е прекратил наказателното производство, образувано по тѣжба на ЕМ. Д. М. срещу Д. ЛЮБ. В., на основание чл. 250, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 5, т. 2 от НПК.

За да постанови това свое определение, районният съд е приел, че както тѣжбата, така и допълнението към нея, не отговарят на изискванията на чл. 81, ал. 1 НПК, а именно, че в частната тѣжба са изложени факти във връзка с евентуално осъществено от подсѣдимата престѣпление от общ характер.

Срещу разпореждането е постѣпила жалба от частния тѣжител Е.М.. Последният намира акта на първия съд за неправилен и незаконен. Излагат се съображения, че първоинстанционният съдебен състав е следвало да сезира СРП за евентуално осъществен състав на престѣпление по чл. 290 от НК, както и че след като не е сторил описаното, действията на съда представляват отказ от правосѣдие. В този смисъл се отправя искане за отмяна на

обжалваното разпореждане и за връщане на делото за продължаване на съдопроизводствените действия.

Постъпила е и частна жалба от служебния защитник на частния тъжител – адв. Ю.. Защитникът счита, че неправилно СРС е възприел фактите, описани от подзащитния му като евентуално престъпление по чл. 290 от НК. Адв. Ю. намира, че след като Е.М. се е оплакал, че са му накърнени честта и достойнството, то обектът на престъплението е личността на конкретното лице, а не правосъдната дейност и авторитетът на правосъдните органи. В заключение моли настоящия съдебен състав да постанови определение, с което да отмени първоинстанционното разпореждане.

С определение по реда на чл. 327 и сл. НПК въззивната инстанция е насрочила делото в открито съдебно заседание като е приела, че за правилното решаване на делото не се налага събирането на допълнителни доказателства.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата, както и становището на защитника си. Заявява, че не в нарушение на чл. 205 от НПК, СРС не е уведомил държавното уведомение за евентуалното наличие на осъществен състав на престъпление по чл. 290 от НК. Моли съда да върне делото за ново разглеждане пред друг състав на СРС.

Защитникът – адв. Ю. е редовно уведомен, като не се явява. От същия е постъпила молба, с която уведомява съда, че е служебно ангажиран за датата на съдебно заседание, като е съгласен да се даде ход на делото в негово отсъствие.

Подсъдимата Д. ЛЮБ. В. не се явява в съдебно заседание, като същата е нередовно призована, въпреки положените от съда усилия в тази връзка.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, като съобрази изложените от страните доводи и сам служебно провери изцяло правилността на разпореждането съобразно изискванията на чл. 314 НПК, намира за установено следното :

В СРС е внесена тъжба от частния тъжител ЕМ. Д. М., въз основа на която е образувано НЧХД № 7131/19 година.

С разпореждане от 27.05.2019 година на СРС, НО, 105-ти състав съдията-докладчик е констатирал, че тъжбата не отговаря на изисквания на чл. 81, ал. 1 НПК, оставил е без движение същата и е указал на частния тъжител да приведе в петнадесет дневен срок от съобщението за това тъжбата с изискванията на чл. 81, ал. 1 НПК, като е посочил конкретни изисквания за съдържанието на последната. Със същото разпореждане съдията-докладчик е

предоставил правна помощ на частния тъжител под формата на процесуално представителство, на основание чл. 21, т. 3, вр. чл. 23, ал. 2, вр. чл. 25, ал. 1 от ЗПП, във вр. чл. 100, ал. 2 от НПК. С разпореждане от 07.06.2018 г. е назначил определения от САК служебен защитник – адв. И.Ю..

Препис от разпореждането на съдията-докладчик е връчен на 04.06.2019 година на частния тъжител. Адв. Ю. е получил разпореждането на 01.07.2019 г.

На 10.06.2019 г. е постъпила молба от частния тъжител Е.М., в която същият уточнява дата, на която според него подс. Д.В. е осъществила престъпление. Внася и допълнителни уточнения съобразно дадените от съдията докладчик указания.

На 15.07.2019 г. определеният за служебен защитник – адв. Ю. депозира в СРС допълнение към частната тъжба, както и платежен документ, удостоверяващ плащането на държавна такса, така, както е указано в разпореждането на СРС, 105-ти състав от 27.05.2019 г.

С разпореждане от 23.11.2020 година по описаното дело съдията-докладчик е констатирал, че указанията му не са изпълнени в указания срок, като тъжбата не е приведена в съответствие с изискванията на чл. 81, ал. 1 НПК, с оглед на което е прекратил наказателното производство на чл. 250, ал.1, т.1, вр. чл. 24, ал. 5, т.2 НПК. Първоинстанционният съд подробно е изложил аргументи във връзка въприетото от него становище, че в тъжбата са описани факти, които индицират за осъществена престъпна дейтелност от общ характер.

Въз основа на изложените факти за съдържанието на тъжбата и движението на делото съдът намира следното по правните въпроси, значими за правилното му решаване във въззивното производство:

Въззивната жалба е неоснователна.

Правилно първоинстанционният съд е констатирал, че подадената тъжба от частния тъжител ЕМ. Д. М. не отговаря на изискванията на чл. 81, ал. 1 НПК, не е дал ход на тъжбата и е указал на частния тъжител да приведе същата с изискванията на чл. 81, ал. 1 НПК, като е предоставил петнадесет дневен срок.

Въззивната инстанция изцяло споделя изводите на СРС, досежно наличието на прекратителното основание по чл. 250, ал.1, т.1, вр. чл. 24, ал. 5, т.2 вр. чл. 81, ал. 1 от НПК.

В тази връзка, въззивният съд намира за необходимо да посочи, че в правомощията на съдия-докладчика при СРС се включва задължението му след образуване на делото да извърши проверка дали описаното в тъжбата

престъпление се преследва по частен ред. Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 5, т. 2 НПК не се образува наказателно производство за престъпление, което се преследва по тѣжба на пострадалия, а образуваното се прекратява, когато тѣжбата не отговаря на условията, посочени в чл. 81 НПК. За да бѣде сезиран валидно съдѣт, тѣжбата съгласно чл. 81, ал. 1 НПК, освен че трябва да бѣде писмена и да съдържа данни за подателя и за лицето, срещу което се подава, следва да съдържа обстоятелствата на престѣплението. Това е така, тѣй като съдията, на когото е възложена проверката на редовността на тѣжбата, следва да установи описаните в тѣжбата факти на кое конкретно престѣпление сочат и дали същото се преследва по тѣжба на пострадалия.

В настоящия казус обаче депозираната тѣжба не отговаря на императивните изисквания, които законѣт поставя в разпоредбата на чл. 81, ал. 1 НПК, както правилно е приел и СРС. Това е така, тѣй като от описанието, което е направил частният тѣжител, не може да се направи извод за извършено престѣпление от частен характер. Нещо повече, посочените от ЧТ Е.М. факти и обстоятелства сочат както на първия съд, така и на настоящия съдебен състав за евентуално осѣществен състав на престѣпление от общ характер. В тази връзка следва да се посочи, че е задѣлжение на първия съд да прекрати наказателното производство всякога, когато установи, че изложените факти в тѣжбата разкриват състав на престѣпление от общ характер. Това е така, тѣй като производството при престѣпления от общ характер се характеризира с две самостоятелни фази на наказателния процес - досѣдебно производство и съдебно такова, като втората се инициира само по внесен от прокуратурата обвинителен акт. Настоящият съдебен състав счита, че, когато изначално при подаване на частната тѣжба е налице липса на възможност за разглеждане на частното обвинение, тѣй като деянието разкрива съставомерните признаци на престѣпление от общ характер, съществува задѣлжение на съдията-докладчик да прекрати наказателното производство по реда на чл. 250, ал. 1, т. 1, във вр. чл. 24, ал. 5, т. 2 НПК, поради което намира атакуваното разпорежда за правилно.

Неоснователно е и възражението на ЧТ Е.М., че след като първия съд е установил липса на престѣпление от частен характер е трябвало служебно да сезира прокуратурата за евентуално осѣществено престѣпление от общ характер. В производството по чл. 250 НПК съдията - докладчик извършва предварителна проверка за наличието на прекратителни основания, както и

такива за спиране на наказателното производство преди насрочване на съдебното заседание. С атакувания съдебен акт съдията - докладчик при СРС, НО, 105 състав, е упражнил това свое правомощие, прекратявайки наказателното производство, като е приел, че описаните в тъжбата факти не покриват хипотезата на престъпление от частен характер. В правомощията на първия съд не е предвидена процесуална възможност в производството по чл. 250 НПК при евентуална преценка за наличие на престъпление от общ характер да изпрати делото за разглеждане на прокурора. Такава възможност, на основание чл. 287, ал. 7 НПК, се предвижда, когато наказателното производство е образувано по тъжба на пострадалия и на съдебното следствие се установи, че престъплението е от общ характер. Тогава съдът прекратява съдебното производство и изпраща делото на прокурора. Тази разпоредба обаче не е приложима в производството по чл. 250 НПК. Ето защо, ако частният тъжител счита, че са налице данни за извършено престъпление от общ характер, то той има възможността да се възползва от предоставената в закона възможност и да сезира с жалба органите на държавното обвинение.

Водим от всичко гореизложено и след цялостната служебна проверка на атакувания съдебен акт, въззивният съд не констатира допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила или неправилно приложение на материалния закон, които да налагат отмяната или изменението му, поради което и счита, че следва да бъде потвърден.

Мотивиран от тези съображения, СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НК, VII въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане от 23.11.2020 година по НЧХД № 7131/2019 година на Софийски районен съд, НК, 105 състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____